A

Amirruddin Nin lwn Pendakwa Raya

B

MAHKAMAH TINGGI (KUALA LUMPUR) — RAYUAN JENAYAH NO WA-42SC-3–07 TAHUN 2022
MUHAMMAD JAMIL H
24 JULAI 2023

C

Prosedur Jenayah — Rayuan — Rayuan terhadap sabitan dan hukuman — Perayu dituduh dengan tiga pertuduhan di bawah s 32(8)(a) Akta Pencegahan Pengubahan Wang Haram, Pencegahan Pembiayaan Keganasan dan Hasil Daripada Aktiviti Haram ('AMLATFAPUA') — Perayu disabitkan dan dijatuhkan hukuman penjara satu hari dan denda RM100,000 serta denda bagi kesalahan berterusan RM2,000 sehari — Sama ada pertuduhan terhadap perayu merupakan pertuduhan berganda untuk satu kesalahan — Sama ada elemen tidak dibuktikan — Sama ada pegawai penyiasat adalah saksi belot — Sama ada sabitan adalah selamat — Sama ada hukuman terlampau berlebihan

D

E

Perayu adalah seorang pengarah CTB Solutions Sdn Bhd ('CTB Solutions'). Pegawai penyiasat Suruhanjaya Sekuriti Malaysia ('SP8') mengeluarkan perintah di bawah s 32(2)(a) Akta Pencegahan Pengubahan Wang Haram, Pencegahan Pembiayaan Keganasan dan Hasil Daripada Aktiviti Haram 2001 ('AMLATFPUA') ('P7') kepada perayu mengarahkan perayu hadir di hadapannya di Suruhanjaya Sekuriti Malaysia pada 14 Jun 2017 bagi pemeriksaan berkaitan dengan penyiasatan terhadap suatu kesalahan di bawah AMLATFPUA. P7 dihantar serah kepada Pengurus Kewangan CTB Solutions. Walau bagaimanapun, perayu gagal hadir. SP8 kemudian mengeluarkan satu lagi perintah ('P8') kepada perayu mengarahkan perayu hadir pada 28 Ogos 2017. P8 dihantar serah kepada Eksekutif Sumber Manusia CTB Solutions tetapi perayu gagal hadir. SP8 seterusnya mengeluarkan perintah terakhir ('P9') kepada perayu mengarahkan perayu hadir pada 18 April 2018 yang dihantar serah kepada seorang lagi Eksekutif Sumber Manusia CTB Solutions. Perayu juga gagal hadir. P7, P8 dan P9 merujuk kepada satu siasatan dan satu kertas siasatan yang sama dan merupakan hal perkara pertuduhan pertama, pertuduhan kedua dan pertuduhan ketiga terhadap perayu. Perayu telah dibicarakan di mahkamah sesyen di bawah s 32(8)(a) AMLATFPUA. Pada penutupan kes pendakwaan, hakim bicara membuat dapatan bahawa: (a) pihak pendakwaan telah berjaya membuktikan suatu kes prima facie terhadap perayu dan memanggil perayu untuk membela diri; (b) setiap elemen kesalahan bagi tiga pertuduhan tersebut telah dibuktikan oleh pihak pendakwaan; dan (c) SP8 merupakan saksi belot (*hostile witness*). Keterangannya yang bercanggahan dengan keterangan utama yang tidak terbukti dan tidak selaras dengan ekshibit ditolak dan

F

G

H

I

keterangannya yang mempunyai asas dan bukti kukuh seperti keterangan dokumentar dan selaras dengan keterangan saksi lain diterima. Pada penutupan kes pembelaan, hakim bicara mendapati pembelaan perayu telah gagal menimbulkan satu keraguan munasabah dalam kes pendakwaan dan perayu didapati bersalah atas tiga pertuduhan tersebut dan disabitkan. Bagi setiap pertuduhan perayu dihukum penjara satu hari dan denda RM100,000 jika tidak bayar enam bulan penjara serta denda bagi kesalahan berterusan RM2,000 sehari dari tarikh 15 Jun 2017 hingga 18 Februari 2020 berjumlah RM1,958,000 jika tidak bayar, 12 bulan penjara. Oleh itu, rayuan ini.

Diputuskan, membenarkan sebahagian rayuan:

(1) Pertuduhan pertama, pertuduhan kedua dan pertuduhan ketiga terhadap perayu merupakan pertuduhan berganda untuk suatu kesalahan yang sama. Perayu hanya boleh dituduh dengan satu pertuduhan sahaja iaitu pertuduhan pertama yang berkaitan P7. Perayu tidak boleh dituduh dengan pertuduhan kedua yang berkaitan P8 dan pertuduhan ketiga yang berkaitan P9. Justeru, pertuduhan kedua dan pertuduhan ketiga tidak boleh dipertahankan. Apabila perayu gagal hadir di hadapan SP8 menurut P7, perayu seharusnya dituduh dengan suatu kesalahan di bawah s 32(8)(a) AMLATFPUA, bukan dikeluarkan suatu perintah baharu kepada perayu. Pengeluaran suatu perintah baharu kepada perayu adalah tidak wajar. Adalah tidak adil suatu perintah baharu dikeluarkan terhadap perayu di atas kegagalan mematuhi perintah sebelumnya (lihat perenggan 41–42 & 44).

(2) Elemen pertama bagi kesalahan di bawah s 32(8)(a) AMLATFPUA dibuktikan melalui SP8 yang mengeluarkan P7 kepada perayu mengarahkan perayu hadir di hadapannya bagi pemeriksaan. Seterusnya, CTB Solutions merupakan tempat pekerjaan dan tempat perniagaan perayu yang akhir diketahui. Penyampaian P7 kepada perayu adalah melalui cara yang diperuntukkan dalam s 78(2)(b) AMLATFPUA. Penyampaian P7 kepada perayu adalah sempurna dan oleh itu elemen kedua telah dibuktikan oleh pihak pendakwaan. Elemen ketiga dibuktikan apabila perayu sememangnya gagal hadir di hadapan SP8 pada 14 Jun 2017. Adalah jelas bagi pertuduhan pertama suatu kes prima facie telah dibuktikan terhadap perayu. Setiap satu elemen kesalahan telah dibuktikan oleh pihak pendakwaan (lihat perenggan 49, 51 & 53–54).

(3) Hakim bicara mempunyai budi bicara di bawah s 154 Akta Keterangan untuk membenarkan permohonan pihak pendakwaan bagi memeriksa balas saksinya. Hakim bicara telah menggunakan budi bicaranya dengan betul. Hakim bicara mempunyai kelebihan melihat dan mendengar ketika SP8 memberikan keterangan. (lihat perenggan 57).

(4) Tidak ada keraguan dalam kes pendakwaan (pertuduhan pertama). Kesalahan bagi pertuduhan pertama telah dibuktikan melampaui keraguan munasabah. Pembelaan perayu tidak menimbulkan keraguan munasabah dalam kes pendakwaan (pertuduhan pertama). Sabitan terhadap perayu bagi pertuduhan pertama di bawah s 32(8)(a) AMLATFPUA adalah selamat. Sabitan bagi pertuduhan pertama dikekalkan manakala pertuduhan kedua dan pertuduhan ketiga diketepikan (lihat perenggan 61, 62 & 64–65).

(5) Hukuman satu hari penjara dan denda RM100,000 bagi pertuduhan pertama bukan terlampau berlebihan. Hakim bicara telah menggunakan prinsip penghukuman dengan betul. Hukuman bagi pertuduhan pertama dikekalkan manakala hukuman bagi pertuduhan kedua dan pertuduhan ketiga diketepikan. Oleh kerana P7 hanya menghendaki perayu hadir pada 14 Jun 2017 dan bukan untuk terus hadir dari hari ke hari sehingga pemeriksaan selesai, maka apabila perayu gagal hadir pada 14 Jun 2017 perayu hanya melakukan kesalahan sekali dan untuk semua dan bukan kesalahan berterusan. Tidak terdapat elemen kesalahan berterusan yang dilakukan oleh perayu. Justeru, hukuman denda bagi kesalahan berterusan diketepikan (lihat perenggan 67–68 & 81–82).

[English summary

The appellant was a director of CTB Solutions Sdn Bhd ('CTB Solutions'). An investigative officer from the Securities Commission Malaysia ('SP8') issued an order under s 32(2)(a) of the Anti-Money Laundering, Anti-Terrorism Financing and Proceeds of Unlawful Activities Act 2001 ('AMLATFPUA') ('P7') to the appellant, directing the appellant to appear before him at the Securities Commission Malaysia on 14 June 2017, for an examination related to the investigation of an offense under AMLATFPUA. P7 was delivered to the Finance Manager of CTB Solutions. However, the appellant failed to appear. SP8 then issued another order ('P8') to the appellant, directing the appellant to appear on 28 August 2017. P8 was delivered to the Human Resources Executive of CTB Solutions, but the appellant failed to appear. SP8 subsequently issued a final order ('P9') to the appellant, directing the appellant to appear on 18 April 2018, which was delivered to another Human Resources Executive of CTB Solutions. The appellant also failed to appear. P7, P8, and P9 referred to the same investigation and investigation paper and constituted the first, second, and third charges against the appellant. The appellant was tried in the sessions court under s 32(8)(a) of the AMLATFPUA. At the close of the prosecution's case, the trial judge found that: (a) the prosecution had successfully established a prima facie case against the appellant and called the appellant to enter defence; (b) each element of the offense for the three charges had been proven by the prosecution; and (c) SP8 was considered a hostile witness. His testimony that contradicted the main evidence, which was

unproven and inconsistent with exhibits, was dismissed, and his testimony that had a basis and strong evidence such as documentary evidence and was consistent with other witness testimonies was accepted. At the close of the defence's case, the trial judge found that the appellant's defence failed to raise a reasonable doubt in the prosecution's case, and the appellant was found guilty of the three charges and convicted. For each charge, the appellant was sentenced to one day of imprisonment and fined RM100,000, with a six-month imprisonment sentence if default, and a fine for continuous offenses of RM2,000 per day from 15 June 2017 to 18 February 2020, amounting to RM1,958,000, with a 12-month imprisonment sentence if default. Hence, this appeal.

Held, allowing part of the appeal:

(1) The first, second, and third charges against the appellant were multiple charges for the same offense. The appellant should have only been charged with one charge, namely the first charge related to P7. The appellant should not have been charged with the second charge related to P8 and the third charge related to P9. Thus, the second and third charges could not be sustained. When the appellant failed to appear before SP8 according to P7, the appellant should have been charged with an offense under s 32(8)(a) of the AMLATFPUA, rather than being issued a new order. Issuing a new order to the appellant was inappropriate. It was unfair to issue a new order against the appellant for failing to comply with the previous order (see paras 41–42 & 44).

(2) The first element of the offense under s 32(8)(a) of the AMLATFPUA was proven through SP8 issuing P7 to the appellant, directing the appellant to appear before him for examination. Next, CTB Solutions was the last known place of employment and business of the appellant. The delivery of P7 to the appellant was carried out according to the method provided in s 78(2)(b) of the AMLATFPUA. The delivery of P7 to the appellant was complete, and therefore the second element was proven by the prosecution. The third element was proven when the appellant indeed failed to appear before SP8 on 14 June 2017. It was clear that for the first charge, a prima facie case had been proven against the appellant. Every element of the offense was proven by the prosecution (see paras 49, 51 & 53–54).

(3) The trial judge had discretion under s 154 of the Evidence Act to allow the prosecution's application to cross-examine its witness. The trial judge exercised his discretion correctly. The trial judge had the advantage of seeing and hearing SP8 testify (see para 57).

(4) There was no doubt in the prosecution's case (first charge). The offense for the first charge was proven beyond a reasonable doubt. The appellant's defence did not raise a reasonable doubt in the prosecution's

case (first charge). The conviction against the appellant for the first charge under s 32(8)(a) of the AMLATFPUA was safe. The conviction for the first charge was upheld while the second and third charges were set aside (see paras 61–62 & 64–65).

(5) The sentence of one day of imprisonment and a fine of RM100,000 for the first charge was not excessive. The trial judge applied the sentencing principles correctly. The sentence for the first charge was upheld while the sentences for the second and third charges were set aside. Since P7 only required the appellant to appear on 14 June 2017, and not to continue appearing from day to day until the examination was complete, the appellant committed the offense once and for all and not a continuous offense when he failed to appear on 14 June 2017. There was no element of a continuous offense committed by the appellant. Therefore, the fine for the continuous offense was set aside (see paras 67–68 & 81–82).]

Kes-kes yang dirujuk

Ahmad Najib bin Aris v PP [2009] 2 MLJ 613; [2009] 2 CLJ 800, MP (dirujuk)
Kenneth Fook Mun Lee v PP [2007] 2 MLJ 130; [2006] 4 CLJ 359, MP (dirujuk)
Lim San Muk v PP [2019] MLJU 1164; [2019] 1 LNS 1762, MR (dirujuk)
Liow Chow and another v PP [1939] 1 MLJ 170; [1939] 1 LNS 52 (dirujuk)
Low Kian Boon & Anor v PP [2010] 4 MLJ 425; [2010] 5 CLJ 489, MP (dirujuk)
Meow Loong Onn v PP [1997] 2 MLJ 612; [1996] 3 CLJ 444, MT (dibeza)
Mohamad bin Deraman v PP [2011] 3 MLJ 289; [2011] 3 CLJ 601, MR (dirujuk)
Mohd Johi bin Said & Anor v PP [2005] 5 MLJ 409; [2005] 1 CLJ 389, MR (dirujuk)
Ong Kar Kian v PP (Rayuan Jenayah No WA-42SC-1–12 Tahun 2020) (tidak dilaporkan), MT (tidak diikut)
Pendakwa Raya lwn Choo Kang Leng [2022] MLJU 137; [2022] 3 CLJ 491, MT (dibeza)
PP v Fam Kim Hock [1957] 1 MLJ 20; [1956] 1 LNS 83 (dirujuk)
PP v Loo Choon Fatt [1976] 2 MLJ 256; [1976] 1 LNS 102 (dirujuk)
PP v Mohamed Nor & Ors [1985] 2 MLJ 200b; [1985] 1 LNS 25, MA (dirujuk)
PP v Mohd Radzi bin Abu Bakar [2005] 6 MLJ 393; [2006] 1 CLJ 457, MP (dirujuk)
State of Bihar v Deokaran Nenshi [1973] 1 SCR 1004, MA (dirujuk)
Taiping Town Council v Beh Cheng Siew [1955] 1 MLJ 102; [1955] 1 LNS 154 (dibeza)
Tan Kim Ho & Anor v PP [2009] 3 MLJ 151; [2009] 3 CLJ 236, MP (dirujuk)

Undang-undang yang dirujuk

Akta Jalan, Parit dan Bangunan 1974 s 70(13)
Akta Keterangan 1950 s 154
Akta Pasaran Modal dan Perkhidmatan 2007
Akta Pencegahan Pengubahan Wang Haram, Pencegahan Pembiayaan Keganasan dan Hasil Daripada Aktiviti Haram 2001 ss 32(2), (2)(a), (3)(a), (8), (8)(a), 78(2), (2)(b)
Akta (Perancangan) Wilayah Persekutuan 1982 s 26(1)
Town Boards Enactment (Cap 137) s 17(ii)

Amer Hamzah Arshad (Joshua Tay bersamanya) (AmerBON) bagi pihak perayu.
Aaron Abhilash Paul Chelliah (Keith Loo bersamanya) (Timbalan Pendakwa Raya, Jabatan Peguam Negara) bagi pihak responden.

Muhammad Jamil H:

PENDAHULUAN

[1] Ini adalah rayuan oleh perayu Amirruddin bin Nin terhadap sabitan dan hukuman.

[2] Perayu telah dibicarakan di hadapan hakim Mahkamah Sesyen Kuala Lumpur ('hakim bicara') atas tiga pertuduhan di bawah s 32(8)(a) Akta Pencegahan Pengubahan Wang Haram, Pencegahan Pembiayaan Keganasan dan Hasil Daripada Aktiviti Haram 2001 ('AMLATFPUA').

[3] Pada penutupan perbicaraan, hakim bicara mendapati perayu bersalah atas tiga pertuduhan tersebut dan disabitkan. Bagi setiap pertuduhan perayu dihukum penjara satu hari dan denda RM100,000 jika tidak bayar enam bulan penjara serta denda bagi kesalahan berterusan RM2,000 sehari dari tarikh 15 Jun 2017 hingga 18 Februari 2020 (979 hari) berjumlah RM1,958,000 jika tidak bayar, 12 bulan penjara.

[4] Hukuman denda bagi kesalahan berterusan digantung sehingga rayuan perayu diputuskan oleh Mahkamah Tinggi.

[5] Perayu yang tidak berpuas hati dengan keputusan tersebut merayu ke Mahkamah Tinggi.

PERTUDUHAN

[6] Perayu telah dituduh dengan tiga pertuduhan seperti berikut:

Pertuduhan pertama

Bahawa kamu pada 14 Jun 2017, di Suruhanjaya Sekuriti Malaysia, No. 3, Persiaran Bukit Kiara, 50490 Kuala Lumpur, dalam Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur, telah gagal untuk hadir di hadapan Pegawai Penyiasat Suruhanjaya Sekuriti Malaysia untuk diperiksa sebagaimana yang dikehendaki oleh perenggan 32(3)(a) Akta Pencegahan Pengubahan Wang Haram, Pencegahan Pembiayaan Keganasan dan Hasil Daripada Aktiviti Haram [Akta 613], dan oleh yang demikian kamu telah melakukan satu kesalahan di bawah perenggan 32(8)(a) Akta 613 dan boleh dihukum di bawah subseksyen 32(8) Akta yang sama.

Pertuduhan kedua

Bahawa kamu pada 28 Ogos 2017, di Suruhanjaya Sekuriti Malaysia, No. 3, Persiaran Bukit Kiara, 50490 Kuala Lumpur, dalam Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur, telah gagal untuk hadir di hadapan Pegawai Penyiasat Suruhanjaya Sekuriti Malaysia untuk diperiksa sebagaimana yang dikehendaki oleh perenggan 32(3)(a) Akta Pencegahan Pengubahan Wang Haram, Pencegahan Pembiayaan Keganasan dan Hasil Daripada Aktiviti Haram [Akta 613], dan oleh yang demikian kamu telah melakukan satu kesalahan di bawah perenggan 32(8)(a) Akta 613 dan boleh dihukum di bawah subseksyen 32(8) Akta yang sama.

Pertuduhan ketiga

Bahawa kamu pada 18 April 2018, di Suruhanjaya Sekuriti Malaysia, No. 3, Persiaran Bukit Kiara, 50490 Kuala Lumpur, dalam Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur, telah gagal untuk hadir di hadapan Pegawai Penyiasat Suruhanjaya Sekuriti Malaysia untuk diperiksa sebagaimana yang dikehendaki oleh perenggan 32(3)(a) Akta Pencegahan Pengubahan Wang Haram, Pencegahan Pembiayaan Keganasan dan Hasil Daripada Aktiviti Haram [Akta 613], dan oleh yang demikian kamu telah melakukan satu kesalahan di bawah perenggan 32(8)(a) Akta 613 dan boleh dihukum di bawah subseksyen 32(8) Akta yang sama.

KES PENDAKWAAN

[7] Naratif kes pendakwaan daripada keterangan yang dikemukakan ketika perbicaraan adalah seperti berikut.

[8] Perayu adalah seorang pengarah CTB Solutions Sdn Bhd (P3).

[9] Pegawai penyiasat Yavin Ong Meng Loong (SP8) mengeluarkan perintah bertarikh 13 Jun 2017 di bawah s 32(2)(a) AMLATFPUA (P7) kepada perayu mengarahkan perayu hadir di hadapannya di Suruhanjaya Sekuriti Malaysia pada 14 Jun 2017 bagi pemeriksaan berkaitan dengan penyiasatan terhadap suatu kesalahan di bawah AMLATFPUA.

[10] P7 dihantar serah kepada Chin Sook Ling (SP5) Pengurus Kewangan CTB Solutions Sdn Bhd.

[11] Perayu gagal hadir.

[12] SP8 mengeluarkan perintah bertarikh 23 Ogos 2017 di bawah s 32(2)(a) AMLATFPUA (P8) kepada perayu mengarahkan perayu hadir di hadapannya di Suruhanjaya Sekuriti Malaysia pada 28 Ogos 2017 bagi pemeriksaan berkaitan dengan penyiasatan terhadap suatu kesalahan di bawah AMLATFPUA.

[13] P8 dihantar serah kepada Norsabarriahton bt Ramli (SP6) Eksekutif Sumber Manusia CTB Solutions Sdn Bhd.

[14] Perayu gagal hadir.

[15] SP8 mengeluarkan perintah bertarikh 5 April 2018 di bawah s 32(2)(a) AMLATFPUA (P9) kepada perayu mengarahkan perayu hadir di hadapannya di Suruhanjaya Sekuriti Malaysia pada 18 April 2018 bagi pemeriksaan berkaitan dengan penyiasatan terhadap suatu kesalahan di bawah AMLATFPUA.

[16] P9 dihantar serah kepada Noorain bt Mohamad Yamin (SP7) Eksekutif Sumber Manusia CTB Solutions Sdn Bhd.

[17] Perayu gagal hadir.

[18] Pemeriksaan di hadapan SP8 berkaitan penyiasatan terhadap perayu di bawah Akta Pasaran Modal dan Perkhidmatan 2007 dan AMLATFPUA. P7, P8 dan P9 merujuk kepada satu siasatan dan satu kertas siasatan yang sama.

[19] P7, P8 dan P9 masing-masing adalah hal perkara pertuduhan pertama, pertuduhan kedua dan pertuduhan ketiga terhadap perayu.

DAPATAN HAKIM BICARA PADA PENUTUPAN KES PENDAKWAAN

[20] Hakim bicara membuat dapatan seperti berikut:

(a) pihak pendakwaan telah berjaya membuktikan suatu kes prima facie terhadap perayu dan memanggil perayu untuk membela diri;

(b) setiap satu elemen kesalahan bagi tiga pertuduhan tersebut telah dibuktikan oleh pihak pendakwaan yakni:

(i) perayu telah diperintahkan menerusi satu perintah yang dikeluarkan oleh pegawai penyiasat untuk hadir di hadapannya bagi tujuan pemeriksaan berhubung siasatan suatu kes;

(ii) perayu telah gagal untuk hadir sepertimana yang telah ditetapkan dan diarahkan menerusi perintah tersebut; dan

(iii) semua perintah tersebut telah diserahkan kepada seorang dewasa di tempat pekerjaan perayu yang akhir diketahui;

(c) SP8 merupakan saksi belot (*hostile witness*). Keterangannya yang bercanggahan dengan keterangan utama yang tidak terbukti dan tidak selaras dengan ekshibit ditolak dan keterangannya yang mempunyai asas dan bukti kukuh seperti keterangan dokumentar dan selaras dengan keterangan saksi lain diterima.

KES PEMBELAAN

[21] Pembelaan perayu bolehlah diringkaskan seperti berikut:

(a) P7, P8 dan P9 tidak pernah diserahkan kepadanya;

(b) SP8 menghubunginya melalui sms, WhatsApp dan telefon berhubung P7, P8 dan P9;

(c) minta kepada SP8 supaya ditangguhkan ke tarikh lain kerana tarikh tidak sesuai;

(d) SP8 berkata boleh dapat tarikh lain tetapi perlu berbincang dengan pegawai atasannya;

(e) tarikh lain yang diberikan oleh SP8 masih lagi tidak sesuai;

(f) minta tangguh ke tarikh lain empat atau lima kali;

(g) kali terakhir menghubungi SP8 pada tahun 2018 meminta diberikan tarikh lain;

(h) SP8 berkata akan berbincang dahulu dengan pegawai atasannya;

(i) SP8 tidak memaklumkan tarikh baharu kepadanya; dan

(j) tidak hadir di Suruhanjaya Sekuriti pada tahun 2017 dan 2018.

DAPATAN HAKIM BICARA PADA PENUTUPAN KES PENDAKWAAN

[22] Hakim bicara membuat dapatan seperti berikut:

(a) pembelaan perayu secara amnya adalah berbentuk penafian, rekaan dan pemikiran terkemudian;

(b) perayu tidak membawa apa-apa sokongan dan keterangan lain selain dari pengataannya sendiri;

(c) perayu sememangnya berniat untuk tidak mematuhi setiap perintah tersebut; dan

(d) pembelaan perayu telah gagal menimbulkan satu keraguan munasabah dalam kes pendakwaan dan pihak pendakwaan telah membuktikan kesnya melampaui keraguan munasabah.

TANGGUNGJAWAB MAHKAMAH YANG MENDENGAR RAYUAN JENAYAH TERHADAP SABITAN

[23] Pertama sekali prinsip undang-undang adalah jelas bahawa dalam rayuan jenayah terhadap sabitan, tanggungjawab mahkamah yang mendengar rayuan ialah untuk menentukan jika sabitan terhadap perayu adalah selamat dan bukan sama ada keputusan adalah salah (lihat: *Mohd Johi bin Said & Anor v Public Prosecutor* [2005] 5 MLJ 409; [2005] 1 CLJ 389; *Mohamad bin Deraman v Public Prosecutor* [2011] 3 MLJ 289; [2011] 3 CLJ 601).

[24] Kedua, prinsip undang-undang juga adalah jelas bahawa mahkamah yang mendengar rayuan tidak harus sewenang-wenangnya mengganggu dapatan fakta mahkamah perbicaraan melainkan jika mahkamah perbicaraan telah dengan nyata terkhilaf dalam menilai fakta-fakta kes tersebut (lihat *Tan Kim Ho & Anor v Public Prosecutor* [2009] 3 MLJ 151; [2009] 3 CLJ 236; *Kenneth Fook Mun Lee v Public Prosecutor* [2007] 2 MLJ 130; [2006] 4 CLJ 359; P*ublic Prosecutor v Mohd Radzi bin Abu Bakar* [2005] 6 MLJ 393; [2006] 1 CLJ 457; *Low Kian Boon & Anor v Public Prosecutor* [2010] 4 MLJ 425; [2010] 5 CLJ 489; dan *Lim San Muk v Public Prosecutor* [2019] MLJU 1164; [2019] 1 LNS 1762).

[25] Ketiga, prinsip undang-undang juga adalah jelas bahawa mahkamah yang mendengar rayuan mempunyai kuasa untuk menyemak atau menilai semula semua keterangan yang dikemukakan oleh pihak pendakwaan dan membuatkan suatu pemeriksaan semula secara kritikal ke atas keterangan itu (lihat: *Ahmad Najib bin Aris v Public Prosecutor* [2009] 2 MLJ 613; [2009] 2 CLJ 800; *Mohamad bin Deraman v Public Prosecutor*).

TANGGUNGJAWAB MAHKAMAH YANG MENDENGAR RAYUAN JENAYAH TERHADAP HUKUMAN

[26] Prinsip undang-undang adalah jelas bahawa mahkamah yang mendengar rayuan jenayah terhadap hukuman tidak akan mengganggu atau mengubah hukuman oleh mahkamah perbicaraan melainkan hukuman itu ternyata salah, salah dalam erti kata menyalahi undang-undang atau tidak sesuai kepada fakta dan hal keadaan kes itu (lihat *Liow Chow and another v Public Prosecutor* [1939] 1 MLJ 170; [1939] 1 LNS 52; *Public Prosecutor v Fam Kim Hock* [1957] 1 MLJ 20; [1956] 1 LNS 83; *Public Prosecutor v Mohamed Nor & Ors* [1985] 2 MLJ 200b; [1985] 1 LNS 25) atau terlampau kurang atau terlampau berlebihan (lihat *Public Prosecutor v Loo Choon Fatt* [1976] 2 MLJ

256; [1976] 1 LNS 102).

[27] Saya memutuskan alasan-alasan yang dibangkitkan dalam rayuan ini berpandukan kepada prinsip undang-undang yang dinyatakan di atas.

RAYUAN INI

[28] Saya telah mendengar rayuan perayu.

[29] Saya telah membaca rekod rayuan. Saya telah menimbang hujahan bertulis dan hujahan lisan peguam perayu dan hujahan bertulis dan hujahan lisan timbalan pendakwa raya ('TPR') serta nas undang-undang yang dirujuk.

[30] Perayu menyenaraikan beberapa alasan rayuan dalam petisyen rayuan (ms 17 hingga 20 rekod rayuan Jld 1).

RAYUAN TERHADAP SABITAN

[31] Di hadapan saya, peguam perayu membangkitkan alasan-alasan berikut:

(i) pertuduhan berganda untuk satu kesalahan;

(ii) doctrine of election;

(iii) elemen *mens rea* tidak dibuktikan; dan

(iv) SP8 bukan saksi belot.

DAPATAN MAHKAMAH

Alasan (i) dan alasan (ii): Pertuduhan berganda untuk satu kesalahan dan doctrine of election

[32] Peguam perayu berhujah P7, P8 dan P9 berhubung dengan siasatan bagi suatu kes yang sama. Kegagalan hadir di hadapan SP8 menurut P7, P8 dan P9 merupakan suatu kesalahan yang sama. Perintah selanjutnya (P8 dan P9) tidak boleh dikeluarkan. Pengeluaran perintah selanjutnya (P8 dan P9) mendedahkan perayu kepada pendakwaan berganda bagi suatu kesalahan yang sama. Tindakan pendakwaan tidak diambil walaupun perayu gagal hadir menurut P7. Responden memilih untuk tidak mendakwa perayu sebaliknya mengeluarkan P8 dan P9. Ini menimbulkan suatu jangkaan yang sah (*legitimate expectation*) kepada perayu bahawa responden telah mengubah tarikh dalam P7 dan memilih untuk tidak mendakwa perayu.

[33] TPR berhujah tidak timbul isu pertuduhan berganda. Tiada sekatan di

bawah s 32(2) AMLATFPUA berhubung perintah yang dikeluarkan. Kegagalan untuk hadir pada tarikh berlainan adalah suatu kesalahan. Kegagalan untuk hadir menurut setiap P7, P8 dan P9 terjumlah kepada suatu kesalahan yang berasingan. TPR merujuk kes *Ong Kar Kian v Public Prosecutor* (Mahkamah Tinggi Kuala Lumpur Rayuan Jenayah No WA-42SC-1–12 Tahun 2020) (tidak dilaporkan). Doktrin jangkaan yang sah tidak terpakai kepada undang-undang jenayah. Hakim bicara tidak menerima keterangan SP8 berhubung penjadualan semula tarikh kerana tidak selaras dengan keterangan dokumentar. Isu jangkaan yang sah tidak timbul kerana keterangan SP8 telah ditolak.

[34] Seksyen 32(2)(a), 32(3)(a) dan s 32(8)(a) AMLATFPUA memperuntukkan seperti berikut:

> 32(2) An investigating officer may order, orally or in writing, any person whom he believes to be acquainted with the facts and circumstances of the case:
>
> (a) to attend before him for examination;
>
> (b) ...
>
> (c) ...
>
> 32(3) A person to whom an order under paragraph (2)(a) has been given shall:
>
> (a) attend the examination accordance with the terms of the order, and shall continue to attend from day to day where so directed until the examination is completed; and
>
> (b) ...
>
> 32(8) Any person who:
>
> (a) fails to appear before an investigating officer as required under paragraph (2)(a);
>
> (b) ...; or
>
> (c) ...,
>
> commits an offence and shall, on conviction, be liable to a fine not exceeding three million ringgit or to imprisonment for a term not exceeding five years or to both, and, in the case of a continuing offence, shall in addition be liable to a fine not exceeding three thousand ringgit for each day or part thereof during which the offence continues to be committed.

[35] Seksyen 32(3)(a) menghendaki seorang yang diberikan perintah di bawah s 32(2)(a) hadir di hadapan pegawai penyiasat bagi pemeriksaan menurut terma-terma perintah itu. Seksyen 32(8)(a) memperuntukkan mana-mana orang yang gagal hadir di hadapan pegawai penyiasat sebagaimana dikehendaki di bawah s 32(2)(a) melakukan suatu kesalahan dan penalti bagi kesalahan berterusan.

[36] P7 menghendaki perayu hadir di hadapan SP8 di Suruhanjaya Sekuriti Malaysia pada 14 Jun 2017 bagi pemeriksaan berkaitan dengan penyiasatan terhadap suatu kesalahan di bawah AMLATFPUA. Menurut SP8, pemeriksaan di hadapannya berkaitan penyiasatan terhadap perayu di bawah Akta Pasaran Modal dan Perkhidmatan 2007 dan AMLATFPUA. Perayu gagal hadir.

[37] Perayu telah melakukan suatu kesalahan apabila gagal hadir di hadapan SP8 pada 14 Jun 2017. Perayu seharusnya dituduh dengan suatu kesalahan di bawah s 32(8)(a). Tetapi perayu tidak dituduh sebaliknya SP8 mengeluarkan P8 dan kemudian P9 kepada perayu mengarahkan perayu hadir pada suatu tarikh lain.

[38] Sama ada pengeluaran perintah seterusnya (P8 dan P9) ke atas perayu adalah wajar.

[39] Saya tidak setuju dengan keputusan Mahkamah Tinggi dalam *Ong Kar Kian v Public Prosecutor* yang menyatakan seperti berikut:

> [10] I am of the view that the issuance of three different notices were proper and well within the ambit of the law and for prosecution to be initiated premised upon it due to non-compliance by the accused in not attending for the purposes of the investigation.

[40] Fakta yang tidak dipertikaikan ialah P7, P8 dan P9 menghendaki perayu hadir di hadapan SP8 bagi pemeriksaan berkaitan penyiasatan terhadap perayu di bawah Akta Pasaran Modal dan Perkhidmatan 2007 dan AMLATFPUA. Walaupun berlainan tarikh, P7, P8 dan P9 merujuk kepada satu siasatan dan satu kertas siasatan yang sama. Kegagalan untuk hadir di hadapan SP8 bagi satu siasatan yang sama merupakan suatu kesalahan yang sama walaupun berlainan tarikh.

[41] Pertuduhan pertama, pertuduhan kedua dan pertuduhan ketiga terhadap perayu merupakan pertuduhan berganda untuk suatu kesalahan yang sama. Pada pandangan saya, perayu hanya boleh dituduh dengan satu pertuduhan sahaja iaitu pertuduhan pertama yang berkaitan P7. Perayu tidak boleh dituduh dengan pertuduhan kedua yang berkaitan P8 dan pertuduhan ketiga yang berkaitan P9. Justeru, pertuduhan kedua dan pertuduhan ketiga tidak boleh dipertahankan.

[42] Apabila perayu gagal hadir di hadapan SP8 menurut P7, perayu seharusnya dituduh dengan suatu kesalahan di bawah s 32(8)(a) AMLATFPUA, bukan dikeluarkan suatu perintah baharu kepada perayu. Pengeluaran suatu perintah baharu kepada perayu adalah tidak wajar.

[43] Beberapa persoalan berbangkit jika suatu perintah baharu dikeluarkan. Apa berlaku kepada perintah sebelumnya. Adakah perintah sebelumnya tidak berkuatkuasa atau masih berkuatkuasa? Adakah perintah baharu mengatasi perintah sebelumnya? Adakah suatu kesalahan jika gagal mematuhi perintah sebelumnya memandangkan perintah baharu dikeluarkan?

[44] Adalah tidak adil suatu perintah baharu dikeluarkan terhadap perayu di atas kegagalan mematuhi perintah sebelumnya. Perayu seharusnya dituduh dengan kesalahan di bawah s 32(8)(a) AMLATFPUA di atas kegagalan mematuhi perintah sebelumnya. Dengan dikeluarkan suatu perintah baharu kepada perayu bagi satu siasatan yang sama, perayu telah dibebankan dengan lebih daripada satu perintah yang mana kegagalan untuk mematuhinya akan menyebabkan dia dituduh dengan lebih daripada satu pertuduhan sedangkan perintah sebelumnya dan perintah baharu adalah berkaitan dengan suatu siasatan yang sama.

Alasan (iii): Elemen mens rea tidak dibuktikan

[45] Saya telah memutuskan bahawa pertuduhan kedua dan pertuduhan ketiga tidak boleh dipertahankan. Justeru, alasan (iii) hanya berkenaan P7 iaitu hal perkara pertuduhan pertama sahaja.

[46] Peguam perayu berhujah ketika kes pembelaan perayu telah memberikan alasan mengapa dia tidak hadir. Perayu tidak mempunyai niat untuk tidak mematuhi P7. Hakim bicara tidak menimbang alasan perayu. Hakim bicara gagal mengambil kira niat perayu. Pembelaan perayu telah menimbulkan keraguan munasabah.

[47] TPR berhujah pembelaan perayu merupakan penafian semata-mata dan suatu fikiran terkemudian. Mengapa perayu tidak mematuhi P7. Hakim bicara telah menimbang pembelaan perayu. Hakim bicara menolak pembelaan perayu yang bersifat penafian semata-mata dan suatu fikiran terkemudian.

[48] Saya setuju dengan hujahan TPR bahawa untuk membuktikan suatu kes *prima facie* bagi kesalahan di bawah s 32(8)(a) AMLATFPUA pihak pendakwaan mesti membuktikan elemen kesalahan berikut:

(i) pegawai penyiasat memerintahkan perayu hadir di hadapannya bagi pemeriksaan;

(ii) perintah itu disampaikan kepada perayu; dan

(iii) perayu gagal hadir di hadapan pegawai penyiasat.

Elemen (i): Pegawai penyiasat memerintahkan perayu hadir di hadapannya bagi pemeriksaan

[49] Elemen ini dibuktikan menerusi keterangan SP8 yang mengeluarkan P7 kepada perayu mengarahkan perayu hadir di hadapannya bagi pemeriksaan. Perintah itu menghendaki perayu hadir di hadapan SP8 pada 14 Jun 2017.

Elemen (ii): Perintah itu disampaikan kepada perayu

[50] Seksyen 78(2) AMLATFPUA memperuntukkan seperti berikut:

> 78(2) Any notice or order issued or made under this Act shall, where it is required to be served on a natural person, be served by:
>
> (a) delivering it personally to the person for whom it is intended;
>
> (b) delivering it to an adult person at the last-known place of residence, occupation or business of the person for whom it is intended; or
>
> (c) sending it by registered post to the person for whom it is intended.

[51] Seksyen 78(2) memperuntukkan tiga cara bagaimana P7 hendaklah disampaikan kepada perayu. Dalam kes ini P7 dihantar serah kepada SP5 iaitu Pengurus Kewangan CTB Solutions Sdn Bhd. Perayu adalah seorang pengarah CTB Solutions Sdn Bhd. Oleh itu, CTB Solutions Sdn Bhd merupakan tempat pekerjaan perayu yang akhir diketahui. Alamat dalam P7 adalah alamat perniagaan CTB Solutions Sdn Bhd. Oleh itu, CTB Solutions Sdn Bhd juga merupakan tempat perniagaan perayu yang akhir diketahui. Penyampaian P7 kepada perayu adalah melalui cara yang diperuntukkan dalam s 78(2)(b). Penyampaian P7 kepada perayu adalah sempurna. Tidak timbul isu sama ada SP5 menyerahkan atau tidak menyerahkan P7 kepada perayu. Tidak timbul isu sama ada perayu dimaklumkan atau tidak dimaklumkan berkenaan P7. Apa yang penting ialah P7 telah disampaikan kepada perayu melalui salah satu cara yang dinyatakan dalam s 78(2). Dalam kes ini, P7 disampaikan kepada perayu melalui cara yang dinyatakan dalam perenggan (b) s 78(2).

[52] Elemen (ii) telah dibuktikan oleh pihak pendakwaan.

Elemen (iii): Perayu gagal hadir di hadapan pegawai penyiasat

[53] Elemen ini dibuktikan menerusi keterangan SP8. Perayu sememangnya gagal hadir di hadapan SP8 pada 14 Jun 2017.

[54] Adalah jelas bagi pertuduhan pertama suatu kes *prima facie* telah dibuktikan terhadap perayu. Setiap satu elemen kesalahan telah dibuktikan oleh pihak pendakwaan.

Alasan (iv): SP8 bukan saksi belot

[55] Peguam perayu berhujah hakim bicara telah khilaf apabila mendapati SP8 adalah saksi belot. Jika pun SP8 adalah saksi belot ini tidak bermakna keterangan SP8 harus diketepikan secara keseluruhan. Hakim bicara perlu meneliti keseluruhan keterangan SP8 sama ada bercanggahan dengan emel atau WhatsApp. Hakim bicara telah khilaf dalam menolak keterangan SP8. Sekiranya diterima keterangan SP8 telah menimbulkan keraguan munasabah dalam kes pendakwaan. Sabitan ke atas perayu adalah tidak selamat.

[56] TPR berhujah mahkamah mempunyai budi bicara di bawah s 154 Akta Keterangan untuk membenarkan pihak pendakwaan memeriksa balas SP8. Hakim bicara adalah betul apabila mendapati SP8 saksi belot. Hakim bicara menilai keterangan SP8 dengan keterangan lain, menerima sebahagian dan menolak sebahagian keterangannya. Tidak ada alasan untuk mewajarkan mahkamah ini mengganggu.

[57] Hakim bicara mempunyai budi bicara di bawah s 154 Akta Keterangan untuk membenarkan permohonan pihak pendakwaan bagi memeriksa balas saksinya. Hakim bicara memutuskan SP8 adalah saksi belot. Hakim bicara menerima sebahagian keterangan dan menolak sebahagian keterangan SP8. Pada pandangan saya hakim bicara telah menggunakan budi bicaranya dengan betul. Hakim bicara mempunyai kelebihan melihat dan mendengar ketika SP8 memberikan keterangan. Tidak ada alasan untuk saya mengganggu.

PEMBELAAN PERAYU

[58] Hakim bicara telah menimbang pembelaan perayu. Pembelaan perayu adalah berbentuk penafian, rekaan dan pemikiran terkemudian. Perayu sememangnya berniat untuk tidak mematuhi setiap perintah tersebut. Pembelaan perayu gagal menimbulkan satu keraguan munasabah dalam kes pendakwaan dan pihak pendakwaan telah membuktikan kesnya melampaui keraguan munasabah.

[59] Saya hanya menyentuh pembelaan perayu berkaitan pertuduhan pertama sahaja.

[60] Pembelaan perayu ialah P7 tidak diserahkan kepadanya. Keterangan pendakwaan menunjukkan P7 disampaikan kepada perayu melalui cara yang diperuntukkan dalam perenggan (b) s 78(2) AMLATFPUA. Tiada isu berkaitan penyampaian P7 kepada perayu. Tiada keraguan bahawa P7 telah disampaikan kepada perayu. Pembelaan perayu bahawa tarikh 14 Jun 2017 tidak sesuai dan minta ditangguhkan kepada tarikh lain tidak menimbulkan keraguan munasabah berkenaan kegagalannya untuk hadir pada 14 Jun 2017.

Perayu dengan sengaja gagal hadir pada 14 Jun 2017. Perayu mempunyai niat untuk tidak hadir pada 14 Jun 2017. Perayu sendiri mengakui tidak hadir di Suruhanjaya Sekuriti pada tahun 2017 dan 2018. Tiada keraguan bahawa perayu gagal hadir pada 14 Jun 2017.

[61] Saya telah meneliti keseluruhan kes. Tidak ada keraguan dalam kes pendakwaan (pertuduhan pertama). Kesalahan bagi pertuduhan pertama telah dibuktikan melampaui keraguan munasabah.

[62] Pembelaan perayu tidak menimbulkan keraguan munasabah dalam kes pendakwaan (pertuduhan pertama).

[63] Tidak terdapat alasan yang mencukupi untuk saya mengganggu dapatan hakim bicara yang mendapati perayu bersalah atas pertuduhan pertama di bawah s 32(8)(a) AMLATFPUA dan disabitkan.

[64] Sabitan terhadap perayu bagi pertuduhan pertama di bawah s 32(8)(a) AMLATFPUA adalah selamat. Terdapat keterangan kukuh untuk mensabitkan perayu.

[65] Sabitan bagi pertuduhan pertama dikekalkan. Sabitan bagi pertuduhan kedua dan pertuduhan ketiga diketepikan.

RAYUAN TERHADAP HUKUMAN

[66] Peguam perayu berhujah hukuman oleh hakim bicara terlampau berlebihan. Hakim bicara gagal mengambil kira faktor peringanan hukuman dan hal keadaan yang memihak kepada perayu. Hakim bicara juga gagal mengikuti keputusan Mahkamah Tinggi dalam kes *Ong Kar Kian v Public Prosecutor* (Mahkamah Tinggi Kuala Lumpur Rayuan Jenayah No WA-42SC-1–12 Tahun 2020) (tidak dilaporkan).

[67] Hukuman bagi kesalahan di bawah s 32(8)(a) AMLATFPUA ialah denda tidak melebihi RM3 juta atau penjara tidak melebihi lima tahun atau kedua-duanya sekali. Justeru, hukuman satu hari penjara dan denda RM100,000 bagi pertuduhan pertama bukan terlampau berlebihan. Hakim bicara telah menggunakan prinsip penghukuman dengan betul.

[68] Hukuman bagi pertuduhan pertama dikekalkan. Hukuman bagi pertuduhan kedua dan pertuduhan ketiga diketepikan. Denda bagi pertuduhan kedua dan pertuduhan ketiga jika telah dibayar dikembalikan semula kepada perayu.

A HUKUMAN BAGI KESALAHAN BERTERUSAN

[69] Hakim bicara menjatuhkan hukuman denda bagi kesalahan berterusan RM2,000 sehari dari tarikh 15 Jun 2017 hingga 18 Februari 2020 (979 hari) berjumlah RM1,958,000 jika tidak bayar 12 bulan penjara.

B

[70] Seksyen 32(8) AMLATFPUA memperuntukkan seperti berikut:

32(8)...

C (a) ...;

(b) ...; or

(c) ...,

... and, in the case of a continuing offence, shall in addition be liable to a fine not D exceeding three thousand ringgit for each day or part thereof during which the offence continues to be committed.

[71] Ketika pendengaran rayuan, saya merujuk kepada kes *Meow Loong Onn v Public Prosecutor* [1997] 2 MLJ 612; [1996] 3 CLJ 444 dan *Pendakwa Raya* E *lwn Choo Kang Leng* [2022] MLJU 137; [2022] 3 CLJ 491 berkenaan kesalahan berterusan. Walau bagaimana pun, kedua-dua kes yang saya rujuk itu tidak terpakai dan boleh dibezakan. Ini kerana peruntukan undang-undang berkenaan kesalahan berterusan dalam kedua-dua kes itu menggunakan perkataan berlainan dengan peruntukan undang-undang berkenaan kesalahan F berterusan dalam rayuan ini.

[72] Dalam kes *Meow Loong Onn v Public Prosecutor*, s 26(1) Akta (Perancangan) Wilayah Persekutuan 1982 memperuntukkan seperti berikut:

G 26(1) ...

(a) ...;

(b) ...;

H and in the case of a continuing offence to a further fine which may extend to five hundred ringgit for every day during which the offence continues *after conviction for the first commission of the offence.* (Penekanan ditambah.)

[73] Dalam kes *Pendakwa Raya lwn Choo Kang Leng*, s 70(13) Akta Jalan, I Parit dan Bangunan 1974 memperuntukkan seperti berikut:

70(13) ...

(a) ...;

(aa) ...;

(b) ...;

(c) ... atau

(d) ...,

dan juga boleh didenda tambahan sebanyak satu ribu ringgit bagi tiap-tiap hari kesalahan itu diteruskan *selepas sabitan.* (Penekanan ditambah.)

[74] Peruntukan undang-undang dalam kedua-dua kes di atas menggunakan perkataan 'selepas sabitan'.

[75] Peruntukan undang-undang dalam rayuan ini tidak menggunakan perkataan 'selepas sabitan'.

[76] Dalam kes *Taiping Town Council v Beh Cheng Siew* [1955] 1 MLJ 102; [1955] 1 LNS 154 yang dirujuk oleh TPR dalam hujahan tambahan bertulis perkataan yang digunakan di bawah s 17(ii) Town Boards Enactment (Cap 137) berkenaan kesalahan berterusan ialah — *or in the case of a continuing offence to the sum of ten dollars a day for every day during which such offence is continued*. Fakta dalam kes ini ialah tertuduh diserahkan dengan suatu notis pada 10 Julai 1954 yang menghendaki dia membuat kerja tertentu dalam masa tiga bulan tidak lewat daripada 10 Oktober 1954. Pertuduhan terhadap tertuduh ialah bahawa pada 20 Oktober 1954 dia gagal mematuhi notis tersebut. Mahkamah Tinggi menyatakan:

In other words, he had commenced to commit the offence on 11th October and had continued to commit it so far as the charge was concerned until 20th October

[77] Walau bagaimanapun fakta dalam kes *Taiping Town Council v Beh Cheng Siew* boleh dibezakan dengan fakta dalam rayuan ini. Dalam kes *Taiping Town Council v Beh Cheng Siew* notis menghendaki tertuduh membuat kerja tertentu dalam masa tiga bulan tidak lewat daripada 10 Oktober 1954. Tertuduh diberikan tempoh masa tiga bulan untuk membuat kerja tersebut. Dalam rayuan ini, perayu dikehendaki hadir pada satu hari sahaja dan bukan dikehendaki untuk terus hadir dari hari ke hari sehingga pemeriksaan selesai.

[78] Dalam kes *State of Bihar v Deokaran Nenshi* [1973] 1 SCR 1004 kesalahan berterusan dinyatakan seperti berikut:

A continuing offence is one which is susceptible of continuance and is distinguishable from the one which is commited once and for all. It is one of those offences which arises out of a failure to obey or comply with the rule or its requirement and which involves a penalty, the liability for which continues until the rule or its requirement is obeyed or complied with. On every occasion that such disobedience or non-compliance occurs and recurs, there is the offence committed. The distinction between the two kinds of offences is between an act or omission

A which constitutes an offence once and for all and an act or omission which continues and therefore, constitutes a fresh offence every time or occasion on which it continues. In the case of a continuing offence, there is thus the ingredient of continuance of the offence which is absent in the case of an offence which takes place when an act or omission is commited once and for all.

B

[79] Seksyen 32(8) AMLATFPUA memperuntukkan penalti bagi suatu kesalahan berterusan. Perenggan (a) di bawah s 32(8) adalah relevan bagi tujuan rayuan ini iaitu gagal hadir di hadapan pegawai penyiasat sebagaimana dikehendaki di bawah s 32(2)(a).

C

[80] Pada pandangan saya, mahkamah perlu melihat apakah kehendak perintah yang dikeluarkan itu untuk menentukan sama ada gagal hadir di hadapan pegawai penyiasat merupakan kesalahan sekali dan untuk semua (*once and for all*) atau pun kesalahan berterusan.

D

[81] Dalam rayuan ini, P7 yang dikeluarkan kepada perayu menghendaki perayu hadir di hadapan pegawai penyiasat pada satu hari sahaja iaitu 14 Jun 2017. Perayu bukan dikehendaki untuk terus hadir dari hari ke hari sehingga pemeriksaan selesai. Oleh kerana P7 hanya menghendaki perayu hadir pada
E 14 Jun 2017 dan bukan untuk terus hadir dari hari ke hari sehingga pemeriksaan selesai, maka apabila perayu gagal hadir pada 14 Jun 2017 perayu hanya melakukan kesalahan sekali dan untuk semua dan bukan kesalahan berterusan. Perayu hanya melakukan kesalahan gagal hadir pada 14 Jun 2017 sebagaimana dikehendaki oleh P7. Perayu bukan melakukan kesalahan
F bermula pada 15 Jun 2017 dan terus melakukannya hingga 18 Februari 2020 kerana P7 sendiri tidak menghendaki dia terus hadir dari hari ke hari sehingga pemeriksaan selesai. Tidak terdapat elemen kesalahan berterusan yang dilakukan oleh perayu.

G **[82]** Justeru, hukuman denda bagi kesalahan berterusan diketepikan.

KESIMPULAN

H **[83]** Berdasarkan alasan di atas rayuan perayu dibenarkan sebahagian.

Sebahagian rayuan dibenarkan.

Dilaporkan oleh Nabilah Syahida Abdullah Salleh

I